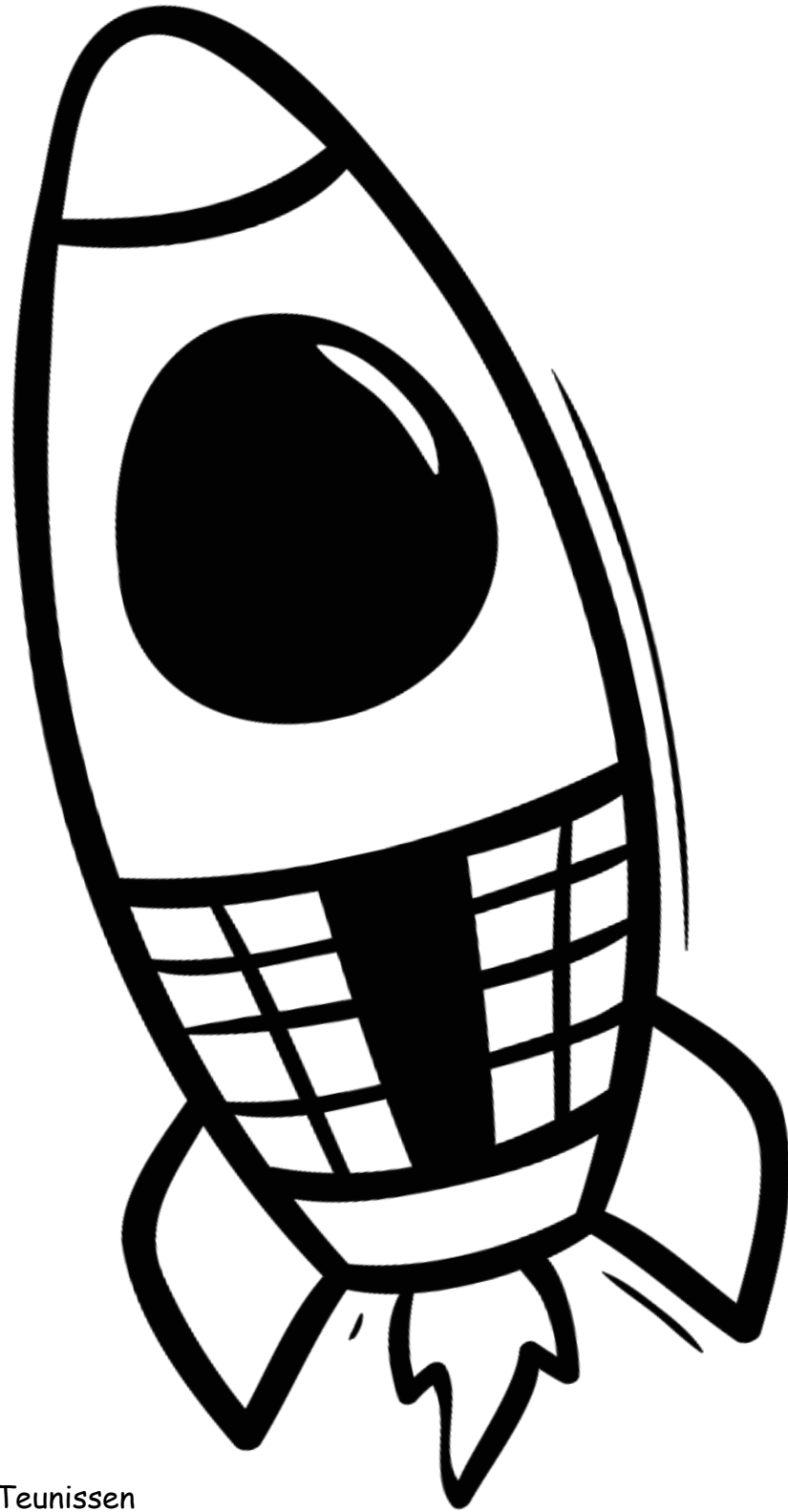
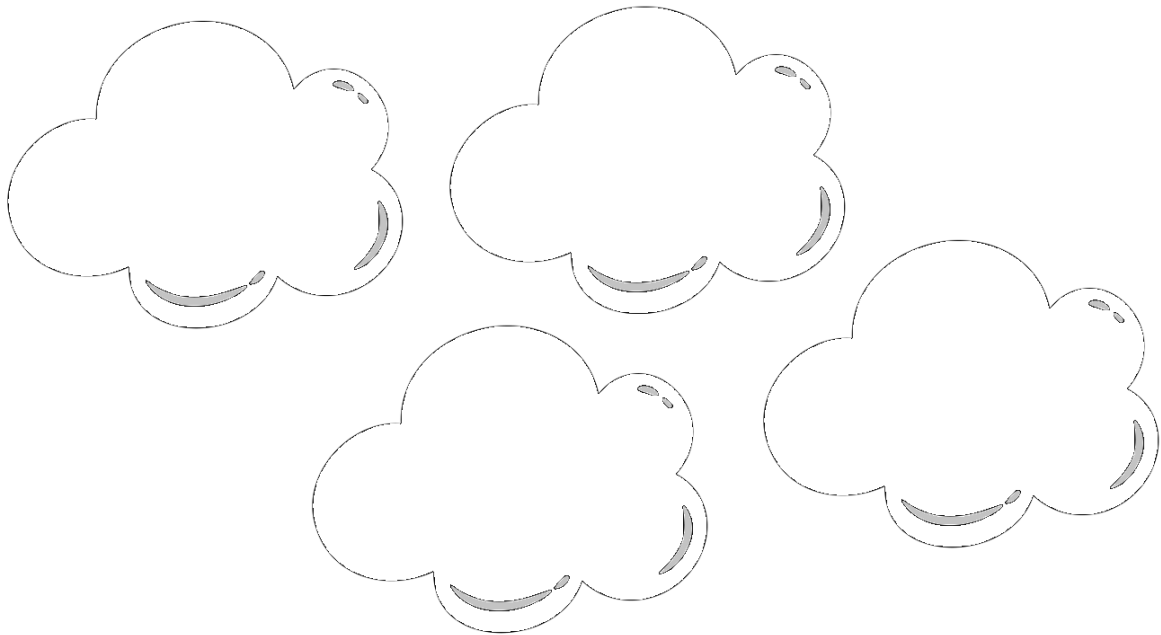

Spaceshuttle 8

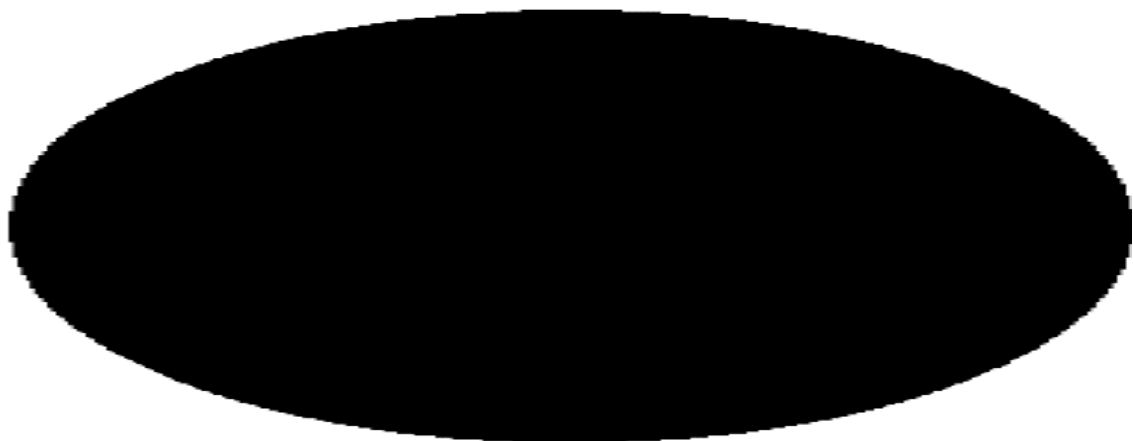
Cathy Ebbers
Illustraties: Luc Teunissen

Pip is samen met Tobi en Liv in het park naast haar huis. Ze liggen met zijn drieën naast elkaar te kijken naar de wolken. En fantaseren over wat ze zien.

Ze gaan hier helemaal in op. Pip en Liv beginnen te lachen als Tobi opspringt en zijn fantasie naspeelt.

Even later liggen ze weer met z'n drieën op de grond. Hoe zou het achter de wolken zijn? Vraagt Pip zichzelf hardop af. We hebben het op school wel over de verschillende planeten gehad, maar zit daar dan een groot zwart gat tussen? Pip is ervan overtuigd het moet donker en koud zijn in het heelal.

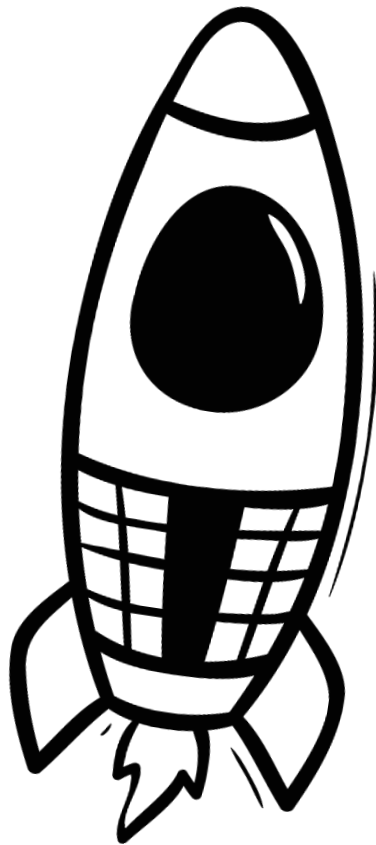

Ondertussen ziet Tobi een raket in de wolken. Laten we op avontuur gaan en het uitzoeken. Dit is een teken dat kan niet anders. De raket staat al klaar we hoeven alleen nog in te stappen. Wie gaat ermee? Vraagt Tobi.

Ze stappen de raket in. Wat is dit?! Roept Pip. De raket is uitgerust met de laatste gadgets en superluxe stoelen. Ze horen een computer stem: 'Welkom aan boord van de Spaceshuttle 8. We zullen zo vertrekken. We verzoeken jullie te gaan zitten en de riemen vast te maken'.

Ze doen wat hun gevraagd is. Liv drukt als laatste haar gordel vast en er begint een groen licht te knipperen. Klaar voor vertrek, horen ze door de ruimte galmen.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1

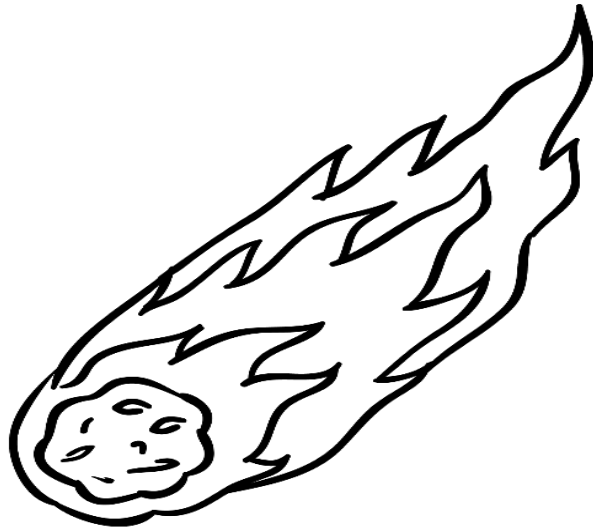
Ze voelen een megakracht, we gaan omhoog, weet Pip nog uit te brengen.

We zijn in de ruimte, roept Liv. Kijk dan ik zweef gewoon. Ze maakt een zwemmende beweging en probeert zo bij het raampje te komen om naar buiten te kijken. Komen jullie nog? Ze kijkt door het raampje naar buiten. Het is inderdaad donker Pip. Concludeert Liv. Laat mij ook een kijken, zegt Tobi. Is dat Mars? Vraagt Tobi zichzelf hardop af. Inmiddels is Pip ook bij het raam. Ja dat moet wel! Volgens de meester is Mars rood met donkere vlakken. Maar daar was het ook koud toch? Ja, klopt! Roept Liv. Gelukkig gaan we er net langs op met de Spaceshuttle 8! Ondertussen zijn ze al verschillende planeten voorbij gevlogen zonder veel problemen. Maar nu ziet Liv een planeet steeds dichterbij komen! Die blauw planeet komt wel heel dicht bij, roept ze paniekerig. Dat moet dan Uranus zijn, zegt Pip rustig. Ja fijn, roep Liv. Maar we gaan er tegenaan vliegen! Nee hoor, zegt Tobi. Kijk maar op dit scherm. De Spaceshuttle 8 verandert van richting.

Opeens begint er een rood licht te knipperen en horen ze een sirene. Wat is er aan de hand? Moeten we iets doen? De computerstem galmt weer door de raket heen. 'Er is een noodsituatie, "Jullie zijn in gevaar". Nou lekker dan, roept Liv en wat moeten we nu doen? Tobi is nog bij het raam en ziet inmiddels wat er aan de hand is. Uhm er komen hele grote brokstukken op ons af. Kunnen we dit ding ook

besturen ofzo? 'Code rood, De raket is niet gemaakt voor een meteorieten regen. Code rood.' Hier hebben we veel aan, moppert Liv.

Pip heeft de hele tijd nog niks gezegd. Ze heeft zichzelf verplaatst naar de stoel en lijkt ergens anders te zijn. Uit het niets komt ze overeind. Ik weet het! Roept ze.

Ik heb pakken zien hangen in de kast. Laten we die aantrekken dan zijn we in elk geval beschermd als we geraakt worden. Terwijl ze de pakken aantrekken horen ze de computerstem weer: 'Code rood. Trek de ruimtepakken aan. Code rood.' Nou die is er ook lekker op tijd bij, grapt Liv. Met de ruimtepakken aan gaan ze op de stoelen zitten en maken hun veiligheidsgordel vast. Ze zitten net als ze geraakt worden. De hele raket schudt heen en weer, maar lijkt verder nog heel te zijn.

'Code rood. Grotere meteorieten. Code r...' Weer een klap, maar deze is veel harder dan de vorige. De hele raket lijkt te zijn gedraaid. Een voordeel die irritante computerstem werkt ook niet meer. Zegt Tobi droog. Liv en Pip lachen een beetje zenuwachtig.

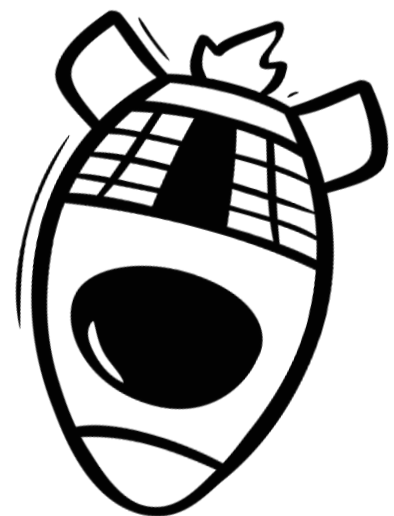
Ze voelen al even niks meer. Misschien kunnen we even gaan kijken, stelt Liv voorzichtig voor. Tobi biedt zichzelf aan en zwemt naar het raam toe.

Er lijken geen meteorieten meer rond te zweven zegt Tobi opgelucht. Pip en Liv doen de veiligheidsriemen ook af. Als Pip bij het raam komt schrikt ze wel. Is dat een onderdeel van de raket? Stamelt ze. Tobi en Liv kijken en zien ook een onderdeel zweven. Hoe lossen we dit nou weer op, roept Tobi. Misschien is er gereedschap in een van de kasten? Oppert Pip. Ze zoeken alles af, alle kasten worden opengetrokken en op de kop gezet, maar ze vinden alleen een touw. Wat doen we nu? Met dat touw kunnen we het niet vastmaken. Zegt Tobi. Opeens vist Liv een pakje met kauwgom uit haar zak. Misschien werkt dit? Het is extra sterk om nog grotere kauwgom bellen te kunnen blazen. Misschien is het dan ook sterk genoeg om het onderdeel vast te plakken?

Pip biedt aan om het te gaan proberen. Ze knoopt het touw dat ze gevonden hebben goed vast. Met de kauwgom klaar voor gebruik stapt ze de raket uit. Het touw is net lang genoeg om het onderdeel te pakken. Ze plakt de kauwgom erop en duwt het onderdeel terug waar het hoort.

In de Raket begint de groene lamp weer te knipperen. Ik denk dat het tijd is om onze pakken op te ruimen en weer op de stoelen te gaan zitten. Zegt Tobi. Als ze de gordels dicht klikken begint het aftellen weer.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1

De klokken van de kerk beginnen te luiden. Liv schrikt is het al zo laat? Om 6 uur moet ze thuis zijn. De drie vrienden nemen afscheid en gaan naar huis.